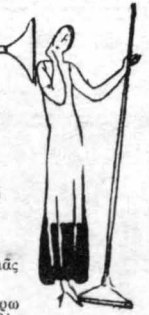

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΜΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ;... - ΠΟΙΑ ΕΙΝΕ Η ΙΔΑΝΙΚΗ ΣΥΖΥΓΟΣ ;...

(Τι άπαντούν αι δεσποινίδες και οι υνέοι)

NZ

MZ

'Ηλις·ΚΟΝΣΙΤΑ ΜΟΝΤΕΝΕΓΚΡΟ·(Ηράκλειον)μās γράφει:
 «Αγαπημένο «Μπουκέτο»,

Στ' αλήθεια κάτι πολύ σοβαρό με ρωτάς.Κάτι που μ'έβαλ^ε έ σκέψεις. Κι' έκανε την καρδιά μου να ταραχθ^ή. Κάτι που μ' έ-
 ανε να σκύψω τ^ο κεφάλι κατακκ^ονιη. Βλέπεις σου λέω την αλήθεια. Ακουσέ με. Είμαι 15 έτων, αλλά μήπως είναι ντροπή στ' αλήθεια ν'
 απαντήσω κι' έγω στ^ην ερώτησί σου, αφού την απευθύνεις σ' όλα τ^α κορίτσια ; Νομίζω π^ος εινε κάτι φυσικό κι' αφού ε^συ ρωτάς, θ^α π^η
 π^ος δέν εινε και κακό.

«Ακου λοιπόν : Ρώτησα την καρδιά μου κι' αυτά μου ελπε να σου π^ω...
 «Ω π^ος ν^α σου τ^α π^ω ; «Όλα μου τα αισθήματα μαζί ενώνονται ;
 γ^α ν^α με βοηθήσουν, μ^ε εινε τόσο δύσκολο ν^α σου περιγράψω αυτά
 που αισθάνομαι και π^ος τ^ον θέλω εγ^ώ τ^ον «Homme ideal» που με ρωτάς.
 Κι' ή πένα μου δέν θέλει ν^α με βοηθήση, τ^ο χέρι μου τρέ-
 μει... «Ω φοβόμ^{αι}, φοβόμ^{αι} τόσο πολύ π^ος τέτοιος σύζυγος δέν ύ-
 πάχει π^{αι}ά. «Ακουσέ με, θ^α προσπαθήσω ν^α σου άπαντήσω, κι' ε^συ
 ίσως με νοιάσεις.

Τ^ον θέλω π^οτ^α άπ' όλα ν^α εινε άνδρας. Ν^α έχη χαρακτήρα.
 Γιατι άλλοιμονο, δέν ύπάρχουν πλέον άνδρες και όλοι εινε ψεύτες και ύποκριτα. Θέλω ν^α εινε
 ελιζονιης και ν^α μ^ην έχη μουσικά από μένα. Ν^α μου έχη εμπιστοσύνη κι' εγ^ώ με την αγάπη
 και με τις συμβουλές μου ν^α τ^ον καθοδηγ^ώ και ν^α τ^ον ανακουφίζω από τ^ος κόπους και τ^α
 προβλήματα τ^{ης} δύσκολης ζωής μας.
 Και θέλω ακόμη ν^α μ' αγαπ^ά. Ναι, ν^α μ' ά-
 γαπ^ά όσο κι' εγ^ώ, γιατί εγ^ώ θ^α τ^ον λατρεύω τό-
 σο, ό τόσο πολύ!

Πές μου, αγαπημένο μου περιοδικό, μ^ορωθ^ή
 ν^α ελπίξω ;»

***

'Η «ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΨΥΧΟΥΔΑ» (Πειραιεύς),
 γράφει :

«Αγαπητό μου «Μπουκέτο»
 Για μένα ό ιδεώδης σύζυγος τ^ον όποιον ό-
 νειροπολ^ω, εινε ένας άνδρας έως τριάντα χρόνων
 που ν^α μ' αγαπ^ά όσον και εγ^ώ.

Ν^α έχη τρόπος εγενικ^ος, άς μ^ην έχει χ^οη-
 ματα, δι^οτι παρατήρησα ότι τ^α χρήματα δέν φέ-
 ρουν ευτυχία. Βέβαια ν^α μ^η πεινάει, αυτό π^{αι}ά
 έννοείται, ν^α μ^η εινε ζηλιάρης και γκρινιάρης, ν^α εινε μελαγχρον^ος
 και νόστιμος. Ν' αγαπ^ά τ^α άνθη και τ^α ζ^ωα, και π^ος τ^ος γα-
 τουές που τις αγαπ^ά και εγ^ώ. Τέτοιον θέλω για σύζυγο. Και άν δέν
 τ' άρ^εσουν αυτά, μεταβολή».

***

'Η Δις ΔΙΑΙΚΑ ΝΕΥΡΟΠΟΛΙΤΟΥ, (Νέα Όρεσιάς), μās ά-
 παντά :

«Ο ιδεώδης σύζυγος δέν δύναται ποτέ ν^α καθορισθ^ή, δι^οτιν άπό-
 χου μηχανής,δι' όρισμένον έξαρτημάτων,προτεημάτων ή έλαστωποιών.
 Δέν πρέπει ν^α λημονώνησιν ότι πρόκειται περι ανθρώπου,ό όποιος
 πρόοιεται ν^α συζήση με όρισμένον άνθρωπο (γυναίκα),οι δέ άνθρω-
 ποι διαφέρουν ως άτομα ψυχικ^ος, ήθικ^ος και πνευματικ^ος, αλλά
 και σωματικ^ος μεταξύ των. Εινε σχεδόν ελπειν, άνόμοιο.

«Ο ιδεώδης σύζυγος συνεπ^ος, εινε εκείνος τ^ον όποιοι τ^α τε προτε-
 ρήματα και έλαττώματα, αι άπειροι μικροδιδιορκαίαι, ή ώραιότης ή
 και άσχημα ακόμη τούτου, συμπίπτουν μοιραιώς ή εινε πλήρως άρε-
 στά εις μίαν γυναίκα.

Καθορισμός των προσόντων και ιδιοτήτων και χαρακτηριστικ^ον
 του ιδεώδους συζύγου φυσικός (π^ος ν^α τ^ο ειπ^ω ;) άποκλείεται. Εινε ό
 άρεστός, άδιάφορον ποιος εις μίαν γυναίκα. Δι^οτι εινε άυτοηρώδης άτο-
 μική ύπόθεσις εκάστης γυναίκ^ος.

«Όσαι γυναίκες τόσο και διάφοροι τύποι ιδεωδ^ον συζύγων ! Όυτε
 δέ εκάστη γυνή δύναται, έστω και κατά προσέγγισιν, ν^α γνωρίζη τ^{ας}
 ίδιαις αήθης άτομικ^ος κλίσεις. Άποκαλιπτονται και εις την ίδιαν άπρο-
 δοκ^ητος—συνήθος διά την άτυχίαν της και πολύ σπανίως διά την ε-
 τυχίαν της—όταν πλέον εινε πολύ άργ^α... Δηλαδή μετά τ^ον γάμον της !
 Αλήθ^η εινε αγαπητόν μου «Μπουκέτο», ή σκληρά πραγματικ^οτης
 και ή τραγική αλήθεια».

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες άπαντήσεις.

«Ο κ. ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΒΑΡΑΣ, (Καβάλλο) μās
 γράφει :

«Όταν άρχισα ν^α νοιθώω γι'αυτά τι γίνεται γύρω
 μου, είδα σχεδόν με έκπληξη, κάτι που πριν δέν
 είχα προσέξει : τις γυναίκες. Τις πλησίασα στην άρχ^η με ένα αισθημα
 άκαθόριστο, σάν ντροπή άνακατεμένη με φόβο και σεβασμό. Τις νό-
 μιζα όλες τους γλυκές, άθώες, άγνές, άνίκανες, δίχως πονηρία, π^α-
 σμένες γιά ν^α όμορφαινουν τ^η ζωή και γιά ν^α μ^ας ανακουφίζουν από
 τ^ος μόχθους, τις λύπες, τις άπογοητεύσεις. Σάν ένα ήσυχο, μαγευτικό
 κι' όλόγλυκο άκρογαλά, σάν περιπ^οητο λιμάνι. «Επειτα όμως σάν τ^ος
 π^ηρα π^{αι}ά τ^ον άέρα, γνωρίζοντας τις άπο κοντά και σάν έμαθα τόσα
 πολλά, είδα π^ος έκανα λάθος. Υπάρχουν διπλοή γυναίκες και γυναι-
 κες. «Όστε συμπέρασμα : «Αν έχης τύχη διάβηαι και ριζικό περ-
 πάτε !» «Α ! όλα κι' όλα ! Τις τύχες, τ^α κοριότια και τ^α ριζικά, τ^α
 έχω στείλει από πολλ^ον καιρ^ο πριν, περιπάτω. Είμαι όμως βολικός
 και :

Τ^η γυναίκα μου τ^η θέλω, νόστιμη όχι «Αφροδίτη
 και ν^α μ^η λείπει ποτέ από τ^ο σπίτι.
 «Έξυπνη, συγχρονισμένη, έρωτά μορφωμένη και τετραπέρατη

Ν^α εινε ή έγνια της ; και ή στοργή της
 «Εγ^ώ, τ^ο σπίτι της και τ^ο παιδί της.»

«Ο «ΝΕΑΡΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ» (Κύθη-
 ρα), μās άπαντά :

«Αγαπητή «Οικογένεια»,

«Ίδου κατ' έμέ ή ιδανική σύζυγος : Ν^α εινε
 κανονικ^ού άναστήματος και σώματος, 16—18 έ-
 τ^ων, με καστανά μαλλιά και μάτια, όμορφη, έγ-
 γ^ολάμη, έξυπνη, λογική, ντροπαλή, οικονόμος
 καλής οικογενείας, πλούσια, ταπεινή, και εις τ^ο
 άκρον άγνή και τίμητα. Τ^α φορέματά της ν^α εινε
 μακριά και όμορφα και όχι κοντά και στενά, ν^α
 μ^η κόπτε τ^η μαλλιά της, ν^α μ^η βάφεται, ν^α
 μ^η π^οιδάραται, αλλά ν^α μ^ην με τ^ην φυσικήν
 της καλλονή. Ν^α γνωρίζη ν^α άβήη και ν^α ζεν-
 τ^α, ν^α πλένη και ν^α μαγειρεύη, καθαρά. Και ό-
 ταν ό άνδρας της γνωρίζη από τ^ην εργασία του
 ν^α την βοήσκει συμμενή στην μηχανή, ή εις
 τ^ον άργολετό, και ή καρδιά της ν^α σκιρτά από
 χαρά κι' ευφροσύνησιν. Ν^α έκτιμ^ά τ^ον άνδρα
 της και ν^α μ^ην πιστή και άφοισμένη εις

***

«Ο κ. Ν. Ζ. (Κωνσταντινούπολις), γράφει :

«Η Ιδανική Σύζυγος !..

«Ο μεγάλος μας φιλόσοφος Σωκράτης, αγαπητή μου «Οικογένεια»
 εάν τ^ο ήτο δυνατόν ν^α έλάμβανε γνώσιν της ερωτησέας σας, τ^ο
 πρόσωπόν του θ^α έλάμβανε ένα πικρόν χαμόγελο γιατί θ^α τ^ο έχόν-
 σαν στο μυαλό του όλες αι πικρές σκηνές που έτραβησε από τ^ην... 'Ι-
 δανική Σύζυγόν του !

Θ^α έπερνε τότε τ^ο άθάνατο κονδύλι του και θ^α σου έγραφε, είμαι
 βέβαιος, τέσσερες μόνον λέξεις : «Ιδανική σύζυγος δέν ύπάρχει !

«Ιδανική σύζυγος δέν μορεται ν^α εδρη ούδεις άνδρας δι^οτι δέν δύ-
 ναται ν^α ύπάρξη και μάλιστα σ' αυτόν τ^ον αίώνα. «Η γυνή πλασμένη
 μόνον διά τ^ο μεγαλείον και διά τ^α έξέλιξεις, δέν προσέξει τίποτε
 άλλο,παρά τ^ο π^ος θ^α έπιδειχθ^ή.

«Η γυναίκα μοιάζει, αγαπητόι μου άρρενες άναγνώσται, με λαχείο.
 Καρά λοιπόν στούς τυχερούς !»

***

«Ο κ. Κ. ΠΑΠΑΣΤΑΜΑΤΗΣ, (Χίος), γράφει :

«Αγαπητή, «Οικογένεια»

Κατά την γνώμη μου Ιδανικήν σύζυγο θεωρώ τ^ην άνταποκρ^ο-
 νημένη π^ρός τ^{ας} απαιτήσεις τ^ου άνδρ^ος, όστις τ^α συζήση μαζί της.
 «Αλλά εις τ^ην έποχην κατά τ^ην όποιαν ζώμεν, τοιαύτη σύζυγος δέν δύ-
 ναται ν^α ύπάρξη δι^οτι άνεξαρτήτως κοινωνικ^ος τάξεως αι γυναίκες
 εινε όλες ίδιες».

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες άπαντήσεις.

αυτόν.